

Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku

Wydział Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej, Edukacji Artystycznej, Rytmiki i Jazzu

Rok akademicki 2021/22

SYLABUS PRZEDMIOTU

Instrumentoznastwo z propedeutyką instrumentacji

Kierunek (właściwe podkreślić):

Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej

Jazz i muzyka estradowa

Studia (właściwe podkreślić):

licencjackie, magisterskie

Kompozycja i aranżacja

Imię i nazwisko prowadzącego: dr Aleksandra Tomaszewska

Założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu:

Celem przedmiotu jest przyswojenie sobie zasad instrumentowania oraz przenoszenia utworu na dany zespół instrumentalny lub wokalnie-instrumentalny. Podczas zajęć student zapozna się z budową instrumentów, ich właściwościami brzmieniowymi, sposobami wydobycia dźwięku, techniką gry, z poprawną notacją (zapis w kluczach, zastosowanie transpozycji, właściwe oznaczenia techniczne i artykulacyjne), a także z rozwojem instrumentów i historią orkiestry. W ramach zajęć zostaną przeprowadzone ćwiczenia w zakresie przekształcania faktury muzycznej do odpowiedniego instrumentarium w zależności od potrzeb i zainteresowań studenta

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Znajomość zasad muzyki, harmonii

Zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu:

Czytanie partytur ze szczególnym uwzględnieniem starych kluczy, zasady kontrapunktu

Bibliografia podstawowa:

- M. Drobner, Instrumentoznawstwo i akustyka, Kraków 1980
- W. Kotoński, Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze, Kraków 1981
- J. Pawłowski, Podstawy instrumentacji, t. 1-2, Kraków 1980
- K. Guzowski, Podstawowe zagadnienia instrumentacji, AM Gdańsk, 1986
- K. Sikorski, Instrumentoznawstwo, PWM Kraków 1950
- M. A. Rimski-Korsakow, Zasady instrumentacji, Kraków
- Zbiory nutowe biblioteki Akademii Muzycznej w Gdańsku

Bibliografia uzupełniająca:

J.M. Chomiński, Formy muzyczne t. 1 Małe formy instrumentalne, Kraków 1983

T. A. Zieliński, Style, kierunki i twórcy XX wieku, Warszawa 1980

B.Schaeffer, Kompozytorzy XX wieku, Warszawa 1980

Efekty kształcenia – wiedza:

- student rozpoznaje i definiuje procesy dotyczące dzieła muzycznego,
- umie scharakteryzować poszczególne grupy instrumentów – ich budowę, skalę, właściwości brzmienia, możliwości techniczne itp.,
- definiuje podstawowe pojęcia muzyczne dotyczące instrumentacji,
- zna podstawowe style i kierunki w muzyce oraz związane z nimi tradycje wykonawcze,
- charakteryzuje ewolucję czynnika instrumentacyjnego w kontekście historycznym,
- zna prawidłowości twórczej i poprawnej pod względem warsztatowym instrumentacji,
- posiada podstawową wiedzę dotyczącą zasad prawidłowej emisji głosu w mowie i śpiewie oraz w zakresie instrumentu/-ów, na którym/-ch uczy się grać, a także jego/ich ewentualnej konserwacji, naprawy, strojenia itp.,
- zna ograniczenia w zakresie możliwości technicznych i brzmieniowych poszczególnych instrumentów i głosów wokalnych.

Efekty kształcenia – umiejętności:

- dzięki znajomości właściwości brzmieniowych poszczególnych instrumentów potrafi osiągnąć poszukiwane barwy i treści wyrazowe,
- potrafi za pomocą zastosowania odpowiednich środków instrumentacyjnych potęgować brzmienie zespołu instrumentalnego,
- dokonuje zmian instrumentacyjnych przy przenoszeniu utworu ze składu mniejszego na większy,
- posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metroritmicznych oraz aspektów dotyczących schematów metrum ruchowego, artykulacji, sposobu ekspresji i frazowania opracowywanych utworów,
- rozumie i potrafi zastosować właściwą aplikaturę, smyczkowanie i pedalizację,
- posiada umiejętność opracowania fragmentu lub całości utworu muzycznego, w zależności od potrzeb, na wybrany aparat wykonawczy,
- posiada umiejętność analizy partytur pod kątem zastosowanych środków instrumentacyjnych

Efekty kształcenia - kompetencje społeczne:

- w sposób zorganizowany podchodzi do rozwiązywania problemów dotyczących podjętych prac instrumentacyjnych,
- w sposób świadomy i profesjonalny umie zaprezentować działalność artystyczną realizowaną z prowadzonymi zespołami oraz indywidualnie,
- wykazuje kreatywność w realizacji własnych koncepcji opartych na zróżnicowanej stylistyce,
- wzbogaca swoje działania muzyczne dzięki umiejętności opracowania utworu na dostępną obsadę wykonawczą.

Semestr: pierwszy **wymiar godzin:** 15 **ilość pkt. ECTS:** 1

Rodzaj zajęć (właściwe podkreślić): wykład, ćwiczenia, seminarium

Sposób zaliczenia (właściwe podkreślić):

E-egzamin, ZO-zaliczenie z oceną, Z-zaliczenie bez oceny

Treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia:

Zapoznanie studentów z podstawami instrumentoznawstwa, specyfiką poszczególnych instrumentów oraz grup instrumentów: instrumenty smyczkowe, instrumenty dęte drewniane, instrumenty dęte blaszane, instrumenty perkusyjne o określonej i nieokreślonej wysokości dźwięku.

Sposoby rozdzielania składników akordowych między instrumenty.

Instrumentowanie utworów oraz przekształcanie faktury utworów fortepianowych w fakturę kameralną i orkiestrową.

Analizy autorskich partytur Aleksandry Tomaszewskiej pod kontem orkiestracji.

Metody dydaktyczne:

Metody nauczania oparte są na wykładach, ćwiczeniach, analizach utworów (analiza nagrań utworów orkiestrowych, wokalnych i wokально-instrumentalnych pod kątem łączenia instrumentów i sposobu wykorzystania głosu ludzkiego, analiza nagrań utworów przeznaczonych na instrument solo przy jednoczesnej obserwacji cech brzmieniowych, technicznych i wyrazowych w poszczególnych rejestrach, analiza partytur utworów orkiestrowych przy fortepianie), dyskusji, prezentacjach multimedialnych.

Warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania:

Student zobowiązany jest do odbycia egzaminu ustnego oraz dostarczenie prezentacji w programie powerpoint.

Semestr: drugi **wymiar godzin:** 15 **ilość pkt. ECTS:** 1

Rodzaj zajęć (właściwe podkreślić): wykład, ćwiczenia, seminarium

Sposób zaliczenia (właściwe podkreślić):

E-egzamin, ZO-zaliczenie z oceną, Z-zaliczenie bez oceny

Treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia:

Zapoznanie studentów z podstawami instrumentoznawstwa, specyfiką poszczególnych instrumentów oraz grup instrumentów: instrumenty smyczkowe, instrumenty dęte drewniane, instrumenty dęte blaszane, instrumenty perkusyjne o określonej i nieokreślonej wysokości dźwięku.

Sposoby rozdzielania składników akordowych między instrumenty.

Instrumentowanie utworów oraz przekształcanie faktury utworów fortepianowych w fakturę kameralną i orkiestrową.

Analizy autorskich partytur Aleksandry Tomaszewskiej pod kontem orkiestracji.

Metody dydaktyczne:

Metody nauczania oparte są na wykładach, ćwiczeniach, analizach utworów (analiza nagrań utworów orkiestrowych, wokalnych i wokально-instrumentalnych pod kątem łączenia instrumentów i sposobu wykorzystania głosu ludzkiego, analiza nagrań utworów przeznaczonych na instrument solo przy jednoczesnej obserwacji cech brzmieniowych, technicznych i wyrazowych w poszczególnych rejestrach, analiza partytur utworów orkiestrowych przy fortepianie), dyskusji, prezentacjach multimedialnych

Warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania:

Student zobowiązany jest do odbycia egzaminu ustnego oraz dostarczenie prezentacji multimedialnej dotyczącej zagadnień przerabianych na zajęciach.